

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Wilno, Biskupia 4. Telefon: Redakcji 78, Administracji 99. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 2—3 popoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 1—3 popoł. Administracja czynna od godz. 9½—3½, popoł. Rękopisy Redakcja nie zwrotna. **Dyrektor wydawnictwa** przyjmuje od godz. 12—1 popoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9—3 i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. Nr. 88/30. Drukarnia — ul. Biskupia 4. Telefon 3-40. **CENA PRZEMIERZ:** miesięcznie z dostawą do domu lub przesyłką pocztową 3 zł, z odbiorem w administracji 2 zł 50 gr. Zagranicą 6 zł. **CENA OGŁOSZEŃ:** Za pierwsze milimetrów przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst — 20 gr., kronika redakcyjna, komunikaty — 10 gr. za mm. Jednorazowe ogłoszenia miesięczne — 80 gr. za wyraz. Do tych cen dolicza się: za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, za zastrzeżenie miejsca 25%, w numerach niedzielnych i świątecznych 25%, zastrzeżenie 100%, samodzielnego 25%. Dla poszukujących pracy 50% za słowo. Za numer dowodowy 15 gr. Układ ogłoszeń 6-cio łamowy, za tekst 10-cio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń.

Przełomowy kryzys w Łotwie.

(Od naszego korespondenta).

Ryga 12 marca 1934 r.

Nikt nie przewidywał długotrwałości rządów Błodnieksa. Nikt jednak również nie przypuszczał, że gabinet premjera Błodnieksa postawi pewnego rodzaju rekord, otrzymując najmniejszą ilość głosów z pośród notowanych dotychczas w kronikach Łotwy przy głosowaniu nad votum zaufania.

Gdy porównamy ostatnie dwa głosowania w sprawach związanych z postawieniem wniosku zaufania, dojdziemy do wniosku, że nastąpiła radykalna zmiana oceny wartości. W grudniu ub. r. ten sam gabinet zebrał 55 głosów — 2-go marca b. r. liczba głosów spadła do 9-ciu. Głosowanie to wykazało całkowitą problematyczność pojęcia większości parlamentarnej nadzwyczajnej chwiejności poszczególnych partii.

Przy panującym w Łotwie systemie wyjątkowego parlamentaryzmu tego rodzaju „wahania” nie są wykluczone, jednak w danym wypadku, biorąc pod uwagę fakt obalenia rządu, należy głębiej się zastanowić nad przyczynami wyników głosowania oraz tego kryzysu.

Kryzys w Łotwie jest naogół zjawiskiem wysoce niepopularnym wśród szerokiej mas ludności, tem bardziej, że jak praktyka dotychczasowa wykazała, przy obecnym układzie sił na terenie Sejmu utworzenie rządu nie jest sprawą łatwą i okres tworzenia rządu trwa tygodniami. Tak się przedstawiała sytuacja za czasów pierwszego kryzysu po ustąpieniu premjera Skujenieksa, i dopiero memento Libawy, która na znak protestu wywiesiła na gmachach rządowych i samorządowych chorągwie żałobne, otrzęściwo parlamentarzyistów i doprowadziło do utworzenia rządu Błodnieksa. Jednak Związek Chłopski, realnie oceniając sytuację, nie zważał się wziąć całej odpowiedzialności na swoje barki za wywołanie kryzysu. Sprobowaliśmy więc ustalić przyczyny, które skłoniły Związek Chłopski do obalenia rządu.

W oficjalnej motywacji Związek Chłopski wysunął katastrofalną sytuację gospodarczą i brak zdecydowanych posunięć i projektów rządowych, zmierzających do uzdrowienia stosunków gospodarczych. W tej dziedzinie faktycznie rząd nie wykazał najmniejszej sprężystości i inicjatywy. Premjer Błodnieks od szeregu miesięcy obiecywał, że lada dzień zgłosi cały szereg nowych projektów, mających na celu uzdrowienie życia gospodarczego, lecz poza obietnicami nie wyszedł.

Gdyby rząd upadł w związku z zgłoszeniem projektami nowych ustaw, to byłaby to porażka premjera, i to porażka honorowa. Obecny jego upadek należy zaliczyć do dotkliwych klęsk, bowiem stronnictwa przekonały się, że nie doczekają się zapowiadanych projektów pomimo, że życie materialne tego wymaga. Chwiejność i brak inicjatywy rządu spowodował zupełnie przerzucenie się szeregu zwolenników gabinetu Błodnieksa.

Przyczyną istotną obecnego kryzysu są znacznie głębsze i czem dłużej trwa okres przesilenia, tem jaskrawiej zjawiają się one uwydatniać. Związek Chłopski, który podjął się misji tworzenia rządu wysunął 4-ry, bardzo lakoniczne punkty jako zasadniczą bazę dla przyszłej koalicji.

W programie tym jednak nie figuruje najistotniejszy i najważniejszy punkt, a mianowicie sprawa zmiany konstytucji, do czego Związek Chłopski stanowczo i zdecydowanie dąży.

Na terenie obecnego Sejmu zmian tych dokonać się nie da. O tem świadczą prace w komisji, w której początkowy projekt rządowy, trafny i przysposobiony do wymogów życiowych, przewidujący przytem znaczne wzmocnienie władzy wykonawczej (czego dotkliwy brak coraz mocniej zaczyna się odczuwać) oraz ukrócenie postawadztwa, nie ma najmniejszych widoków ujrzenia światła Bożego, gdyż panowie posłowie nie chcą się pogodzić z możliwością utraty przywilejów, interes państwowy został zaś odsunięty na dalszy plan. Skreślenie w Komisji najistotniejszych punktów projektu unicestwiło możliwość naprawy ustroju przez Sejm obecny i to jest główną przyczyną, że Związek Chłopski, widząc beznadziejność sytuacji na terenie sejmu, a także niewielkie widoki ewentualnego powodzenia referendum ludowego, zdecydował się na obalenie rządu, objęcie władzy w celu swobodniejszego i pewniejszego działania celem zrealizowania projektu.

Rokowania napotykały na duże trudności, jednak to nie zraża liderów Związku Chłopskiego, którzy i tu chcą wykazać wadliwość obecnego ustroju i wygrać poważny atut. Bowiem jeżeli na terenie sejmu jest tylu niezadowolonych, to, rozumując logicznie, z grona malkontentów dałoby się z łatwością utworzyć nową koalicję i powołać nowy rząd.

Związek Chłopski już zerwał z dotychczasowymi tradycjami, pomimo niepowodzenia nie zrzekł się on misji tworzenia gabinetu i nie zdradza najmniejszych zamiarów w wypuszczeniu inicjatywy ze swoich rąk aż do pomyślnego zażegnania kryzysu.

Czy rząd będzie się opierał tylko o lotewskie ugrupowania mieszczańskie, czy też brakujące głosy uzupełnią mniejszości — nie będzie to odegrywało żadnej roli.

Rząd opierający się nawet o mniejszości narodowe nie będzie pozbawiony hasła „ratowania zagrożonych interesów państwowych” i będzie upodobniony do rządów z 1920 roku z generałem Balodisem jako centralną osobą w gabinecie Ułmanisa.

Niedaleka przyszłość wykaże, czy twierdzenia niektórych polityków, że rząd Błodnieksa był ostatnim rządem parlamentarnym miały realne podstawy i czy następny rząd, nie będąc związany interesami i postulatami poszczególnych partii, będzie w stanie przeprowadzić zmianę konstytucji i uzdrowić stosunki w Państwie.

B. Z. K.

W Estonii stan wyjątkowy.

Zamknięcie związku b. kombatanów i innych. — Gen. Laidoner na czele obrony wewnętrznej.

RYGA, (Pat). Z Tallina donoszą: Ogłoszenie stanu wyjątkowego nastąpiło po posiedzeniu rady ministrów, trwającym od godziny 16.30 do późnego wieczora. Rząd posiadał wiadomości o przygotowaniu do zamachu, którego dokonać mieli byli kombatanowie w nocy z poniedziałku na wtorek, wobec czego zdecydował się wydać zarządzenia, celem przeciwdziałania tej akcji.

Nowomianowany główny dowódca general Laidoner uważany jest w Estonii za bohatera narodowego. Na mocy rozporządzenia gen. Laidonera, jako głównodowodzącego wewnętrzną obroną państwa, zamknięto Związek kombatanów oraz współdziałające z nim organizacje. Zamknięto też drukarnię tego związku. W Tallinie i większych ośrodkach prowincjonalnych przeprowadzono rewizję i aresztowano bardziej czynnych członków związku, między innymi adwokata Sirkka, adwokata Ryuka, kapitana Gollana i wielu innych osób. Początkowo, telefon i telefon oraz koleje żelazne są również podporządkowane generałowi Laidonerowi.

TALLIN, (Pat). Ostatnio wydano szereg zarządzeń o dużej doniosłości. Pełniący obowiązki prezydenta republiki prezes ministrów Paets ogłosił w całej Estonii stan wyjątkowy na okres 3 miesięcy i mianował generała Laidonera głównodowodzącym armii, porucząc mu zarazem sprawę bezpieczeństwa wewnętrznego. Stowarzyszenie byłych kombatanów ze wszystkich ich oddziałami. Rozwiązano też prasę tego związku a przywódców aresztowano. Przyczyną tego zarządzenia jest groźba terrorku ze strony byłych kombatanów, którzy stworzyli organizację o charakterze wojskowym. Jak zaznacza estońska agencja rządowa, w całym kraju panuje spokój.

Marszałek Piłsudski obywatel honorowym gmin powiatu białskiego.

W powiecie białskim woj. lubelskiego odbyły się uroczyste posiedzenia wszystkich rad gminnych, na których jednogłośnie uchwalono nadanie obywatelstwa honorowego gmin Marszałkowi Piłsudskiemu. Dyplomy honorowe zostaną złożone p. wojewodzie celem uroczystego wręczenia Marszałkowi Piłsudskiemu w dniu Jego imienin.

Sejm uchwalił pełnomocnictwa dla P. Prezydenta.

WARSZAWA, (PAT). — Na wstępie dzisiejszego posiedzenia Sejmu złożył Ślubowa nie poselskie pos. Jan Łobodzinski (BBWR), poczem pos. Błaska zreferował ustawę o doświadczeniach kredytów na rok 1933—34, przez ułożonym na pokrycie długów zaciąganych przez państwo na zakłady wodociągowe na Górnym Śląsku w sumie 1.250 tys. zł. Ustawa przyjęta. Zakończył pos. Psarski (BBWR) złożył sprawozdanie z projektu ustawy o ulgowych spłatach zaległych składek i opłat na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych. Izba przyjęła ustawę.

Następnie Sejm przyjął ustawę o wynagrodzeniu za grunta, wydane przez państwo. Zakończył szereg ustaw ratyfikacyjnych.

WYDANIE SĄDOM 10 POSŁÓW.

Wreszcie ponownie wybrano inżyniera Rechowicza na stanowisko członka zarządu

TALLIN, (Pat). Zastępcą gen. Laidonera dla spraw obrony państwa mianowany został gen. Johnson.

TALLIN, (Pat). Z organizacją politycznych zostały dotychczas zamknięte: Związek Kombatanów ze wszystkimi oddziałami, Klub Narodowo-Kulturalny oraz Związek Patriotów estońskich. Majątek tych organizacji ulega konfiskacie.

TALLIN, (Pat). Na terenie całej Estonii zawieszona została czasowo

Akcja miała przebieg spokojny.

TALLIN, (PAT). — Nowomianowany głównodowodzący armii gen. Laidoner oświadczył przedstawicielom prasy, że akcja podjęta wczoraj wieczorem, przeprowadzona była bez incydentów.

Pewna liczba przywódców i aktywniejszych członków federacji kombatanów była zatrzymana dla przesłuchania, lecz większość została już zwolniona. Przewodniczącą federacji gen. Larka, który jest jednym z kandydatów na stanowisko prezydenta republiki, nie był zatrzymany. Wszystkie zebrania i manifestacje polityczne są zakazane. Gen. Laidoner oświadczył, że niebezpieczeństwo, jakie groziło nastrojowi, zostanie zażegnane i że obecnie w całym kraju panuje całkowiły porządek i spokój.

TALLIN, (PAT). — W nocy z poniedziałku na wtorek prezydent Paets zaprosił do siebie naczelnych redaktorów wszystkich wychodzących w Tallinie dzienników, informując ich o krokach, jakie rząd zmuszony był podjąć, aby w obronie istniejącego ustroju orazładu i porządku.

Głównodowodzący gen. Laidoner w roz-

Aresztowania.

RYGA, (PAT). — Korespondent pism ryskich donoszą z Tallina, że w związku z zamknięciem organizacji kombatanów dokonane zostały masowe rewizje i areszty. Dotychczas aresztowano około 100 osób z pośród najbar-

dziej aktywnych działaczy organizacji kombatanów. Między inn. aresztowani zostali członkowie prezydium tej organizacji, oraz naczelny redaktor organu związku „Wyjścia”.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

W związku z tym, że rząd po-

siadł pewne dane, że Związek Kombatanów przygotował antypaństwowe wystąpienie. Na pytanie, czy wprowadzona zostanie cenzura prasy, gen. Laidoner odpowiedział, że najpóźniej cenzorami organów prasowych są ich naczelni redaktorzy.

Mln. Barthou przyjedzie do Warszawy.

PARYŻ, (Pat). Jak podaje „Le Matin”, minister spraw zagranicznych Barthou udaje się dnia 25 b. m. do Brukseli w celu złożenia wizyty ministrowi spraw zagranicznych Hymanowi. Tenże dziennik donosi, że minister Barthou, pragnąc rewizytować ministrów Becka i Benesza, którzy byli w Paryżu oficjalnie w roku 1933, udaje się około 25 kwietnia do Warszawy i Pragi. Jest rzeczą prawdopodobną — dodaje dziennik — że w tym czasie min. Barthou przyjmować będzie jugosłowiańskiego ministra spraw zagranicznych Jęwticia, który ma towarzyszyć królówi Aleksandrowi, oczekiwanyemu w Paryżu już oddawna.

PARYŻ, (Pat). Oficjalnie potwierdzają, że minister spraw zagranicznych Barthou przybędzie do Warszawy prawdopodobnie w końcu kwietnia z wizytą polskiego ministra spraw zagr. Becka. Agencja Havasa donosi, że w tej sprawie polski chargé d'affaires Milsztajn odbył dziś rozmowę z ministrem Barthou.

Głosy prasy.

RYM, (PAT). — Prasa włoska przepełnia jest wiadomościami i artykułami, poświęconymi przyjazdowi kanclerza Dollfusa i premjera Goemboesa. Znany publicysta Gayda twierdzi na łamach Giornale d'Italia, że rozmowy rzymskie opierać się będą na trzech zasadach:

- 1) pełne prawo do niepodległości Austrii i Węgier.
- 2) konieczność dostarczenia tych elementów, które mogą współdziałać przy obronie niepodległości Austrii i Węgier.
- 3) konieczność dostarczenia tych elementów, które mogą współdziałać przy obronie niepodległości Austrii i Węgier.

Wyniki rozmów rzymskich wypływać będą z włoskiego planu nadnauńskiego oraz z ducha paktu 4-eh. Układ włosko-austriacko-węgierski nie będzie podobny ani do związku Małej Ententy ani do paktu bałkańskiego, które tworzą bloki izolowane, skłone wane przeciwko innym państwom, natomiast układ ten będzie zmierzal do współpracy pokojowej. Złoteł Gayda twierdzi, że Mlna Entenia nie jest uczynna, aby polepszyć sytuację Austrii i Węgier, starając się państwa te upodobić do gospodarek. Inaczej polityka włoska, która idzie po linii interesów włoskich oraz przyjaciół Włoch, nie sprzeciwia się jednak słusznym i uprawnionym interesom państw trzecich.

Zjazd kawalerów maltańskich

RYM, (Pat). W ciągu dnia dzisiejszego zjechali licznie do Rzymu kawalerowie maltańscy na kongres, którego inaugurację odbędzie się jutro w bazylice św. Pawła. Jak wiadomo, kongres kawalerów maltańskich nie był zwykłym już zgromadzeniem 150 lat.

Eugeniusz Kobylński.
ZŁOTE SCHODY
Powieść ta wyszła z drukarni „Znicz” i jest już do nabycia we wszystkich księgarniach wileńskich.
Skład główny w księg. Św. Wojciecha
Str. 336, cena 2 zł 50

GIĘŁDA WARSZAWSKA.

WARSZAWA, (Pat). Dewizy: Londyn 27,07 — 27,20 — 26,94. Nowy Jork 5,31 — 5,34 — 5,28. Nowy Jork kabel 5,31/4 — 5,34 — 5,28/2 — 5,30,3 — 5,28. Szwajcaria 171,60 — 171,93 — 171,07. Berlin w obrocie przyw. 210,65.

Dolar w obr. przyw. 5,29 i pół.

Rubel: 4,71 i pół — 4,75.

Prof. Łepki o Szewczenko i literaturze ukraińskiej.

W ubiegłą niedzielę odbył się w Warszawie uroczysty obchód 120-tych rocznicy urodzin narodowego wieszczki ukraińskiego Tarasa Szewczenki. Pośród przepięknie urządzonych sali obchodu byli m. W. R. i O. P. Wacław Jędrzejewicz, wicemin. Pięć, Prezydent m. Warszawy wojewoda Marjan Kościółkowski, oraz bardzo liczni przedstawiciele władz, dyplomacji, sfery politycznej i naukowej.

Prelekcję o poecie wygłosił prof. Bohdan Łepki z Krakowa, który na jutro na zaproszenie Instytutu Europy Wschodniej przybył do Wilna i miał tu w poniedziałek i wtorek dwa dwugodzinne wykłady — pierwszy poświęcony Szewczenko, drugi — charakterystycznym cechom literatury ukraińskiej.

Prof. Łepki należy do prelegentów wyjątkowo interesujących. Łączy w sobie wielki dar wymowy z głębokim znawstwem przedmiotu i z nadzwyczajną siłą uczucia. Liryzm wykładów prof. Łepki wkracza w sferę poezji i nadaje jego słowom ogromną sugestywność. Postać prelegenta, brzmienie jego głosu, gestykulacja swobodne operowanie językiem polskim, (czego mogłoby mu pozazdrościć wielu prelegentów — Polaków) świetna budowa zdań i całego wykładu stwarzają całość niezwykle wysokiej klasy. Gorący, młodzieńczy patetyzm, połączony z nadzwyczajną szlachetnością uczuć aż tryśka ze słów prelegenta.

W poniedziałek mówił prof. Łepki o Szewczenko, o ukraińskim wieszczu narodowym. Pisz o nim „Biuletyn polsko-ukraiński” w numerze poświęconym poecie, „niema na świecie drugiego poety lirycznego, który mógłby się pochwalić taką czcią i takimi jej stałymi objawami, jakich zażywa u narodu ukraińskiego Taras Szewczenko”. Wykład prof. Łepkiego w zupełności tę opinię potwierdza. Zdaniem prelegenta Szewczenko znakomicie utożsamia w swej twórczości cechy narodowe ukraińskie, oraz uczucia i dążenia swego narodu. W latach ruchu wyzwolenczego na Ukrainie kierował nim właściwie duch zmarłego przed 50-ciu laty poety i malarza.

W drugim swoim wykładzie rozwinął prof. Łepki i wyjaśnił przyczyny tak wielkiego kultu Szewczenki. Zestawiając literaturę i poezję ukraińską z rosyjską stwierdził, że pomimo wielkiej przewagi ilościowej tej ostatniej i jej bardzo wysokiej wartości artystycznej, była ona zawsze głęboko pesymistyczna, pasywna. Żaden poeta czy pisarz rosyjski nie potwał swego narodu do czynu. Pozostał na szczytach oderwany od życia. Po „buntowniczych” odruchach młodzieży kończył zwykle skrucha („raskajanie”), lub zamykał się w skorupie tolstojowskiego niesprzeciwiania się zlu. W literaturze ukraińskiej, młodej i ilościowo do roku 1918 niebogatej, tętnił zawsze rytm życia. Temat różny (radości i kłopoty) przeplata się stale w poezji ludowej ukraińskiej. Aktywizm i dynamika społeczna, tkwiąca w literaturze ukraińskiej odróżnia ją od rosyjskiej i zbliża do zachodu, spokrewnia z literaturą polską.

Prof. Łepki dał ciekawy przykład z dziedziny muzyki, stwierdzony przez ks. Trubeckoję. Oto w muzyce ludowej rosyjskiej panuje układ 5-ciotonowy (hindusko-mongolski), podczas kiedy w tej muzyce ukraińskiej — 7-miotonowy (zachodni, europejski).

Podczas swoich wykładów czytał kilkakrotnie prof. Łepki wiersze Szewczenki i innych poetów ukraińskich we własnym przekładzie na język polski. Zarówno same te przekłady, jak też ich recytacja — to jeszcze jeden do wód poetyczności prelegenta.

Obydwa wykłady na których obecnych było bardzo dużo osób z poza grona słuchaczy Wyższej Szkoły Instytutu, zakończone zostały owacją dla świetnego prelegenta. rz.

Post-scriptum. Z okazji 120-tych rocznicy urodzin Szewczenki wydał „Biuletyn polsko-ukraiński” (pismo godne jak najszerzego rozpowszechnienia wśród społeczeństwa polskiego) dużej objętości numer poświęcony całkowicie pamięci narodowego wieszka ukraińskiego. Na szczególną uwagę zasługują w tym zeszycie obszerna rozprawa p. Pawła Zajciewa p. t. „Szewczenko i Polacy”, oraz artykuł dr. Łukasza Łuciwia p. t. „Polacy o Szewczenko”. Dla ludzi, dla których alfą i omegą wiedzy o przeszłości polsko-ukraińskiej jest „Ogniem i Mieczem”, oraz dzieła p. Rowity-Gawronskiego, przeczytanie tych prac jest obowiązkiem.

Fiasko medjacji Ligi Narodów.

Bolliwa i Paragwaj przemawiają do siebie strzałami.

GENEWA. (Pat). Sekretariat Ligi Narodów otrzymał od komisji wysłanej do Ameryki Południowej, celem położenia kresu wojnie Bolliwi i Paragwaju o Chaco, a przebywającej ostatecznie w Buenos Ayres, informacje z których wynika, że wysłanie komisji nie dało żadnych rezultatów. Stwierdzono, że obie strony utrzymują swój rozbieżny punkt widzenia, wobec czego szanse dalszych rokowań między

Paragwajem a Bolliwą pod auspicjami komisji są minimalne. W tych warunkach komisja uważa za stosowne powrócić natychmiast do Europy.

LUPEZ. (Bolliwia). (Pat). Wojska boliwijskie odniosły zwycięstwo nad wojskami paragwajskimi w Gran Chaco, zmuszając je do odwrotu. W bitwie brały udział samoloty, które bombardując z powietrza spowodowały duże straty wojsk paragwajskich

Akcja w sejmie krajpedzkim przeciwko polityce rządu litewskiego.

BERLIN. (Pat). Niemieckie biuro informacyjne donosi, że w sejmie krajpedzkim stronnictwa większości jednogłośnie wypowiedziały się przeciwko polityce rządu litewskiego, jako naruszającej autonomię Kłajpedy.

W dyskusji zgłoszono wniosek nagły, domagający się uchwalenia ustawy wyjątkowej o ochronie autonomii Kłajpedy na zwór wydanej przez rząd kowieński ustawy o ochronie narodu i państwa.

„Cieszyn” w Helsingforsie.

HELSINGFORS. (Pat). — Statek „Cieszyn”, na którym narkowie dokonali prowizorycznych uszereżeń, przyholowany został

w dniu dzisiejszym do Helsingforsu. Okazuje się, że trzeba będzie przeprowadzić gruntowny remont statku.

ZAGADKA PRINCE'A.

II.

Sledztwo. Istotnie, trudno sobie wprost wyobrazić obraz bardziej chaotyczny, niż obraz sledztwa w sprawie Prince'a. Zresztą „wypadek Prince'a”, jako jedno z ogniw brudnego łańcucha „stawiskjady” nie może się siłą rzeczy różnić pod względem beznadziejnej gmatwaniny od reszty wypadków, jakich widownia jest od kilku miesięcy reperił francuska. Sledztwo się toczy. Różni dygnitarze sądowi, policyjni, ministerjalni udzielają różnych, sprzecznych najczęściej ze sobą wywiadów lub też z zagadkami minami zaskaniają się tajemnicą zawodową. Policja weszła. Coraz to nowe wypływają poszlaki. Ten widział Prince'a w dniu krytycznym w pociągu Paryż—Dijon (jak wiadomo, Prince wyjechał do Dijon do chorej matki na podstawie fałszywego telefonu). Ów przypomniał sobie, że w Dijon Prince wsiadał do samochodu i jechał w nieznanym kierunku. Ten znów widział koło toru Dijon—Paryż jakichś osobników, niosących ciężki, podłużny przedmiot (ciało Prince'a)? Tamten zauważył tajemniczą damę z białym psem (przedmiot miłości Prince'a?). Ktoś widział Prince'a (może sobotwórca?) w urzędzie telegraficznym w Dijon, ktoś słyszał głos zamordowanego w pokoju hotelowym, jeszcze ktoś obserwował auto z dwoma kłocącymi się osobnikami, z których jeden łudząco przypominał Prince'a. W miejscu, gdzie leżały poświadczone zwłoki ktoś znalazł kawałek gazety, opodał zaś — kawałek spinki, wreszcie o parę km. — pustą auto i 2 rewolwer. Słowem — ktoś, gdzieś, co, a sledztwo gmatwa się coraz bardziej. Sprawna i sprytna, gdy chodzi o zwykłe sprawy kryminalne, policja francuska tu wykazuje dziwną jakąś bezradność. Każdy nowy dzień, zamiatł rozjaśniać afery, zaciemnia ją jeszcze bardziej. Przynajmniej, jeżeli oceniać ją z komunikatów prasowych i enuncjacji dygnitarzy francuskich.

Nawet jeżeli chodzi o dziedzinę ściśle naukową, jaką jest ekspertyza szczątków Prince'a, niepodobna tu ustalić prawdy. Lekarz paryski, który przeprowadzał ekspertyzę oświadcza, iż nie wykrył na ciele i w ciele zamordowanego żadnych śladów gwałtownej śmierci. Natomiast lekarz z Dijon dr. Kuhn, który również przeprowadził histologiczną ekspertyzę płuc, wątroby i nerek zabitego oświadcza, iż wykrył ślady działania trucizny. Co to była za trucizna, morfina, chloroform czy kwas pruski — dr. Kuhn ustalić nie umiał. Nie mógł też odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób trucizna została do organizmu Prince'a wprowadzona.

dzona: przez inhalację, czy iniekcję? O ile stanąć na stanowisku dra Kuhna, Prince'a został otruty, a następnie pokłony na szynach. O ile zaś wnioskować ze znalezienia przy zwłokach zakrwawionego fińskiego noża, Prince został zaszytyłowany. Nie jest też wykluczony, inny jakiś rodzaj mordu. Stoimy w obliczu zagadki, która nie rozwiązać ekshumacja i ponowna ekspertyza szczątków ofiary.

Wnioski. Z całego dotychczasowego przebiegu wypadków, zapoczątkowanych przez wystrzał w głowę Stawiskiego, z zagadkowej sprawy Prince'a, z niepojętej w zwykłych warunkach nieudolności aparatu policyjnego sledczego i sądowego, z coraz większego chaosu i gmatwaniny, z coraz nowych nazwisk osób, stojących dotychczas wysoko, a maczających, jak się okazuje, palec w aferze, wreszcie z wzrastającego zaniepokojenia szerokiej mas ludności Francji z nieprzeartą siłą, wniosków, że mafia i „banda złoczyńców” (wyrażenie ministra sprawiedliwości Cheronia) sięga o wiele głębiej i szerzej, niżby się na pierwszy

rzut oka zdawało. Tu chodzi o coś jeszcze gorszego, niż o walkę rządu z zuchwałą szajką, o coś gorszego, niż wycięcie wrzodu na zdrowym ciele. Tu chodzi o to, że niewiadomo gdzie się kończy wrzód, a zaczyna zdrowe ciało. Zakrawa na to, że francuski aparat Sprawiedliwości, walcząc z przestępstwem, walczy... z samym sobą. Zgnilizna sięgnęła tak daleko, że dziś już aresztowanie samego generalnego prokuratora republiki, czy samego prezesa ministrów nikogoby w Paryżu nie zadziwiło. Zło opanowało francuską elitę rządzącą gruntownie i dogłębnie. Wystarczy przykład: premier Chautemps i jego szwagier prokurator Pressard tuszowali „stawiskjadę”. O większą dekadencję moralną chyba trudno.

Mimo wszystko, należy wierzyć, iż im większe jest zło, tem silniejsza i zdrowsza nastąpi w narodzie francuskim reakcja. Niepodobna przypuścić by już żadna nawet najboleśniejsza amputacja miejsca zgangrenowanych nie przywróciła Francji zdrowia.

New.

Prince był żywy rzucony pod pociąg.

PARYŻ. (Pat). W dniu dzisiejszym dokonano ponownej autopsji zwłok zamordowanego radcy Prince'a. Autopsja dokonana była przez 7 lekarzy specjalistów. W imieniu ekspertów dr. Paul stwierdził, że 1) radca Prince rzucony był jako żywy człowiek pod pociąg, 2) śmierć Prince'a nastąpiła wskutek przejechania, 3) rany szarpane spowodowane były wówczas, gdy radca Prince jeszcze żył.

Analiza płuc i nerek wykazała, że Prince był przed wypadkiem zatruty jakąś substancją, co spowodowało głębokie znieczulenie całego organizmu.

Chińska misja wojskowa w Warszawie.

Przed paru dniami pociągiem z Moskwy przybyła do Warszawy chińska misja wojskowa w składzie 5-ciu oficerów z generałem Jang-Tai na czele, wystąpiła przez rząd nankijski celem zapoznania się z armiami

europiejskimi. Misja chińska zatrzymała się na jeden dzień w Warszawie.

Na zdjęciu — członkowie misji na dworcu w Warszawie.

Na pomoc rozbitkom „Czeluski”.

Krzyżykiem oznaczono na mapie miejsce, w którym znajduje się obecnie rozbitkowie „Czeluska”.

MOSKWA. (PAT). — Otrzymało tu radje depesze z parowca „Smoleńsk”, który — jak wiadomo — wyruszył na pomoc załodze „Czeluski”. Według tej depeszy, „Smoleńsk” przepłynął już koło wysp Komandorskich i zbliża się do morza Beringa. Na pokładzie znajduje się 7 samolotów. W Pielorawsku na Kameczacie znany badacz polarny Skurikin zbiera psy i sanie do wyprawy.

Zmiany w litewskiej dyplomacji.

KOWNO. (PAT). — Według krążących pogłosek, ma wkrótce nastąpić zmiana na stanowisku posła litewskiego w Moskwie. Przebywający obecnie na urlopie pos. Baltruszajtis ma już nie powrócić na to stanowisko. Dawny gubernator Kłajpedy Gilis mianowany został charge d'affaires poselstwa litewskiego w Brukseli.

Reorganizacja kościoła ewangelickiego w Rzeszy.

BERLIN. (Pat). W drodze dekretu biskupa ewangelickiego Rzeszy przeprowadzona została reorganizacja administracji niemieckiego kościoła ewangelickiego. Na czele administracji stoi biskup Rzeszy, który za pośrednictwem swego szefa sztabu wydaje instrukcje.

Zjazd konsułów Rzplitej w Niemczech.

BERLIN. (Pat). W dniach od 10 do 12 b. m. odbył się zjazd konsułów Rzeczypospolitej z całej Rzeszy. Zjazdowi przewodniczył poseł Rzeczypospolitej w Berlinie p. Lipski. W obradach wzięli udział 4 przedstawiciele placówek konsularnych w Niemczech oraz dyr. Drymmer i wicedyrektor Połocki z centrali M. S. Z.

Rolnicy Niemiec i Polski również będą się porozumiewali.

BERLIN. (Pat). Kierownik biura głównego przywódcy stanu chłopskiego Rzeszy dr. Winter wyjechał wczoraj do Warszawy, gdzie prowadzić ma rozmowy z polskimi sferami rolniczymi.

Robotnica fabryczna — laureatka nagrody literackiej.

* BUDAPEST. (PAT). — Doroczną nagrodę literacką im. Kolomana Mikszata w kwiecie 1900 poeogo otrzymała 20-letnia Marta Gergely, zwykła robotnica fabryczna. Gergely odznaczona została za powieść „Salakmosi”, którą pisała nocami. W książce swej autorka przedstawia walkę o byt prostego człowieka na prowincji.

Przewrócony torpedowiec — grobem załogi.

TOKIO. (PAT). — Istnieje obawa, że cała załoga torpedowca japońskiego Tomoturu, który zatonął wczoraj rano w czasie burzy na morzu Żółtym, zgineła. Załoga składała się z 113 oficerów i żołnierzy. Jak się okazuje, załoga uwięziona była w okręcie, który znalazł się z odwróconym kadłubem. Deożniz 21 dnia wczorajszego załoga odpowiadała na uderzenia oddziału ratowniczego w kadłub okrętu, po tej jednak godzinie nastąpiła cisza. Na wszelki wypadek ratownicy wypołowali do torpedowca powietrze. To powietrze przyholowany zostanie do zatoki Sascho.

TOKIO. (PAT). — Z załogi torpedowca Tomoturu uratowano dotychczas trzech lu-

UŚMIECHY I UŚMIESZKI.

Dramat w Kaliszu.

Niejaką pani Lisiałową w Kaliszu, przychodzi codziennie do tamtejszego renomowanego zakładu pogrzebowego Stawiskiego i domaga się zwrotu stu złotych, wpłaconych tytułem zaliczki za wygodną, komfortową trumienkę. Pan Stawiski, firma znana z solidności, nie chce zwrócić stu złotych. Możliwe, że w tej sprawie dojdzie do decyzji sądu.

Ponieważ wypadek, który spowodował ten niecodzienny spór może się każdemu wydarzyć, warto mu poświęcić parę wierszy.

Otóż zdarzyło się, że pan Stefan Lisiałk, obywatel Kalisza, postanowił skonać z życiem. Nie będziemy zgłębiać przyczyn tej decyzji. Zławsza w dzisiejszych czasach, o przyczynę łatwiej niż kiedykolwiek. Podkreślmy tylko solidność w wykonaniu jako dotrnia cęchę działań wspomnianego mieszkańca Kalisza.

Co robi zwykle przeciętny kandydat na samobójcę, nie mówię już o samobójczyńiach. Zaczyna od tego, że nie płaci długów, uważając, że wobec majestatu śmierci są to głupstwa niegodne uwagi. Liczy też na to, że komornik nie pojedzie za nim na tamten świat, gdyby nawet wiedział, że klient „po tamtej stronie” będzie dysponował milionami. Wobec tego przeciętny samobójca idzie do knajpy, uryza się tam na potęgę i potem strzela sobie w łeb albo się truje. Bywa i tacy z przeproszeniem, którzy nawet to ostatnie pijaństwo na tym padole urządzają na kredyt.

Jakże solidnie i szlachetnie w porównaniu z takimi kandydatami na nieboszczyków, odbija od nich piękna postać pana Stefana Lisiałki. Postanowiwszy popełnić samobójstwo, udał się on do firmy Stawiskich i przedwzyskiem zamówił solidną trumienkę. Nie wypadło mu, jako znanemu obywatelowi Kalisza renomować własną śmiercią, powiedział więc, że trumna potrzebna jest dla żony, która rozstała się z życiem. Firma, jako to firma pogrzebowa. Wyraziła mu gorące współczucie, dyskretnie spytała o rozmiary powłoki cielesnej ukończonej małżonki, zainkasowała sto złotych zaliczki i z radością zabrała się do wykonania obstarunków.

Tymczasem działający metodycznie pan Lisiałk udał się do domu, gdzie wypił większą ilość esencji octowej i w spokoju ducha oczekiwania śmierci. Zanim to nastąpiło przyniesiono do p. Lisiałkowej wspaniałą dębową trumienkę. Pani domu wcale nie uradowała się grabnią trumienki, twierdząc, że czuje się doskonale i wcale umierać nie myśli. Drugi rozczarowany, przedstawiciel firmy pogrzebowej naróżno przekonywał ją o dobroborości towaru, twierdząc, że dębowe drzewo szczególnie dobrze działa na płuca. Został wyrzucony na zbit łeb, wraz z trumną.

W zamieszaniu omal nie zapomniano o panu Lisiałku, bohaterze i autorze całego dramatu. Po przepłukaniu mu żołądka przez pogotowie, powrócił on do zdrowia, ale moralnie czuje się bardzo niedobrze. Żona ustawnie wypomina mu trumnę i żąda od firmy zwrotu zaliczki.

Jak się okazuje nie warto zamawiać trumny przedem. Potem, jak rok okrągły, ma człowiek tę trumnę na obiad, śniadanie i kolację.

— Bo ty zawsze jesteś taki — powiada z niesmakami pan Lisiałkowa. — Gdyby nie ta twoja trumna, mogłabym kupić sobie nowy kapelusz i pójść do parku. Życie jest tak piękne, wiosna się zbliża... Weł.

—[!]

Zaciąg ochotniczy.

WARSZAWA. (PAT). — Ministerstwo Spr. Wojskowych ogłosiło zaciąg ochotniczy do czynnej służby wojskowej w wojsku i marynarce wojennej na określonych warunkach. M. in. w charakterze ochotników mogą być przyjmowani mężczyźni, urodzeni w latach 1914, 1915, 1916. Termin wnoszenia podań do P. K. U. upływa z dniem 1 maja rb.

Przewrócony torpedowiec — grobem załogi.

dzł. Załoga torpedowca składała się przeważnie z rekrutów.

TOKIO. (PAT). — Uratowani członkowie załogi torpedowca Tomoturu oświadczyli, że 8-ciu towarzyszy znajduje się jeszcze przy życiu. Zamknięci są oni w hall maszyn. — Oddział ratunkowy wywiercił otwór w pokładzie okrętu w celu dostarczenia powietrza i światła.

Katastrofa torpedowca Tomoturu wywołała niechętnie wrażenie na japońskich ekspertach morskich, ponieważ Japonia, zgodnie z drugim programem morskim, postanowiła wybudować jeszcze 16 podobnych jednostek morskich.

Znów zrozumieli i pracują.

Na Uniwersytecie w Warszawie — wiadomo! — poloniści i prawnicy. Wszelkie imprezy: zebrań, odczytów, dyskusji, tak zwane „życie kulturalne”, środy literackie, wycieczki do teatru i do sądu — poloniści i prawnicy. Jakikolwiek hałas, wybory czy szopka — poloniści i prawnicy. O medylach — cicho.

Medycy dzierżyli inne tereny: — sobótki akademickie, trochę korporacyjne i t. p. modus vivendi, oraz — przyznajmy uczucie — AZS. Szeroko lat obserwują teren akademicki i zawsze było ustalone: medycy przepłatające bibliki „fizykultura” wiodą żywot intensywny a beztroski. Jak „kufak” na wsi tak oni na uczelni ostoja indywidualizmu i siebiepaństwa. Jedynie przeżył ich ideał: Żyć w prosektorjum i t. d.

Nie trzeba wysłać ich na przylatczynie Biegańskich, Chłubińskich, Radziwiłłowiczów — tych nazwisk jest legion — by móc mówić o świetnych pozycjach medycznych myśli i działalności w Polsce. Ale przeszło przez U. S. B. (albo przechodzi jeszcze resztkami) pokolenie medyków, które nudziło się na świetnych wykładach

tytułu lekarskiej nieodczławananej pamięci prof. Trzebińskiego. Pokole nie, które — nie przesądzały sprawy wogóle, ale — czasach studenckich wyglądało samo nudnie i niewesoło... Tytuł tego feljetonu odnosi się do studentów nowych, których aktualnie nadają ton wydziałowi.

Zaczęło się badać od skromnej rzeczy: za przykładem polonistów i prawników, medycy poczęli organizować wycieczki do teatru, które niespodziewanie dla organizatorów, cieszyły się wielkim powodzeniem. To było parę lat temu. Dziś zebrań Społecznego Klubu Medyków wypełniają salę koła Medyków tak, jak żadna inna impreza. Koło Medyków bowiem, mimo że jest jednym z najliczniejszych kół akademickich, nie skupia wszystkich studentów medycyny. Zresztą jego samopomocowo-naukowa działalność, oparta na tradycyjnych schematach, nie obejmuje i z trudem tylko mogłaby obejmować te dziedziny pracy, które trzeba nazwać **dokształcaniem medyka**.

Studia medyczne, to istna rozterka. Zawód lekarza i jego rola w społeczeństwie wymagałyby jaknaj-

wszelstronniejszego wykształcenia ogólnego, jaknajwiększej wiadomości z poza medycyny ścisłej. Studia lekarskie, praca na dzisiejszym wydziale medycznym wymagają... wyrzeczenia się „tych wszystkich bzdur”, poświęcenia się całkowitego wykładom, laboratorjum, klinikom... Medyk z „aspiracjami” jest kiepskim studentem; medyk bez aspiracji może będzie do brym fachowcem, ale kiepsko się wywiąże z tego, czem społeczeństwo obarczy lekarza ponadto. Nim nie nastąpi reorganizacja studiów na kierunku naukowy i społeczny sytuacja inteligentnych medyków jest b. trudna.

W Poznaniu np. istnieje „Społeczny Klub Medyków” jako organizacja zalegalizowana, „osoba publiczna-prawna”. Zajmuje się... sprawą regulacji urodzin, dyskutuje nad świadczeniami macierzyństwa, małżeństwami koleżeńskimi, słowem — niewiele więcej, niż to, co można wyczytać w „Wiadomościach Literackich” albo „Dekadzie Akademickiej” i t. p. piósemkach studenckich. W Wilnie medycy wygłaszają pogadanki w wieżniach, odczyty z przełożeniami na wsi, prowadzą (przeważnie z ramienia Polskiej Macierzy Szkolnej, częściowo jako płatni funkcyjnarzusi) akcję oświatową i filantropijną. Naprzykład

„Klub Uliczników”: co pewien czas zbiera się różnych „beprzizornych” an drusów, daje się im mleka i bułkę, parę godzin kulturalnych rozrywek, trochę niekierupującej dydaktyki i — koniec. Kierownik tej akcji p. A. Richier sam dał wyraz pesymizmowi na temat tego rodzaju pracy w swym artykule w „Smudze”. Niewiele się przez to osiągnie, oczywiście, ale jeszcze ważniejsze jest to, że praca taka jest mało produktywna. Jeśli nawet i robić filantropię, to na miły Bóg, nie ci ludzie są do tego! Nie ci, którzy mają tylko liczone i kradzione godziny, które powinni wykorzystać na przeobrażenie swej własnej głowy. Żeby tam było trochę ciekawej i bogaciej, niż po wyjściu z jakiegoś gimnazjum prowincjonalnego.

Społeczny Klub Medyków utrzymuje kontakt z Poznaniem, ale zakłada sobie cele szersze. Ci studenci zrozumieli, że trzeba się do przyszłej roli w społeczeństwie przygotować. Referaty dyskusyjne Klubu ściągają coraz więcej medyków; cyfra ostatnia, 70 osób, ma tendencję dalszego wzrostu. Choroby społeczne, profilaktyka, warunki życia środowiska, w którym trzeba będzie pracować — oto przedmiot główny zainteresowań medyków. Jest to praca wybitnie samokształc-

eniowa — w istniejących warunkach najciężniejsza.

W projekcie całej szeregu koncepcji — zwiędnięcie „dokumentarne” niejsze pracy i odczynku (domy nologiczne...) akcja odczytowa z zakresu medycyny ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki, ankieta o warunkach życia i studiów akademickich, gazeta ścienna w poszczególnych zakładach USB, i t. d. i t. d. Jak widać, zamiary i zrozumienie rzeczy jaknajbardziej.

Choroby społeczne. Staraniem Akademickiej Kasy Chorych w sali Śniadaniach USB, odbył się publiczny kurs chorób społecznych. O sprawach gruźlicy, chorób wenerycznych, umysłowych, alkoholizmu, narkomanji, rozrodości, wychowania fizycznego i t. d. mówili profesorowie i docenci USB, przy pełnieniu sali i wśród niesłabnącego zainteresowania. Wśród słuchaczy i słuchaczek widziało się nietylko studentów wszystkich wydziałów, ale i wiele osób z miasta. Desinteressement ogłosiła tylko prasa...

Jest to inny rodzaj pracy medyków, już nie samokształcenie, a społeczny. Fakt, że oba rodzaje idą razem i to tak równocześnie i tak in-

tensywnie, każe jaknajlepsze nadzieje pokładać w przyszłość naszego stanu lekarskiego. Nie zapominajmy, że duch czasu pcha nas do organizacyj — syndykatów zawodowych, a po ślepy wiedzy i rozwój takich gałęzi medycyny społecznej, jak profilaktyka, psychotechnika, najrozmaitsze choroby i kolonie dla wylężących dzieci miejskich i t. p. odda nas z czasem w ręce zorganizowanego stanu lekarskiego. Jeśli ambitne poczynania młodych medyków nie zalamają się z łech, czy innych powodów, to można liczyć, że ręce te będą kiedyś odpowiednie.

Do sprawy zaś kursu chorób społecznych powrócimy jeszcze. Infiltracja bowiem nowych (?) — raczej odnowionych) prądów wśród medyków wpłynęła, że wykłady w sali Śniadaniach stanowią tylko jedną część kursu. Uzupełnieniem, uwzględniającem przedwzyskiem to społeczne tych chorób ma być dyskusja w Wileńskim Towarzystwie Lekarskim, w której mogą wziąć udział wszyscy uczestnicy kursu. Dyskusja ta, która odbędzie się prawdopodobnie w piętek (będą osobne ogłoszenia), winna zgromadzić jaknajliczniej tych wszystkich, komu jasne pojęcie o tak ważnej dziedzinie naszego życia społecznego leży na sercu. jim.

WIEŚCI I OBRAZKI Z KRAJU

Pomoc głodującej ludności.

Na teren dotkniętych głodem powiatów z województw centralnych przesłano kilkanaście wagonów ziemniaków, kaszy, maki, zboża i t. p.

Również czynnikami rządowe zamierzają wysłać na teren tych powiatów transport żywności.

Na dnie studni.

Tragedja małżonków.

Niezwykły wypadek zdarzył się onekąd w wsi Rudzianki gm. jaźwiskiej. Podeszasz czerpania wody wpadła do studni 28-letnia Anastazja Buczkowa będąca w odmiennym stanie. Na krzyk nieszczęśliwej z pomocą zaczął spuszczać się do studni jej mąż. Sznur pękł i Buczkowa runęła z 15 metr. wysokości na dno. Podczas spadania uderzył głową o wystające belki tak fatalnie, że poniósł śmierć na miejscu.

Buczkową wydobyto. Jest ona jednak, wskutek doznanych przeżyć w takim stanie, że zachodzi poważna obawa o zdrowie jej i potomka. Ulokowano ją w szpitalu.

Ponure echo wojny.

W piwnicy domu Władysława Małachowskiego zaścianka Jacuniskiej, gm. ostrowskiej, znaleziono szkielet żołnierza niemieckiego, który znajdował się tam od roku 1916. W tym czasie zamieszkiwała dom Małachowska.

ka kompania łączności. Opodal szkieletu znaleziono hełm szturmowy i kilka nabo do rewolweru „Sztajner”.

Jaka się tam rozegrała tragedia i jak nazywał się żołnierz niemiecki, po zostaje zagadką.

Spaliła się żywcem.

12 b. m. a godzinach po południowych rozegrał się w Zabociu kolo Duksty wstrząsający dramat. Franciszka Siemieniukowa rozpalając piec oblała się naftą. Iskra — i Siemieniukowa stanęła w płomieniach. Na niedolękie krzyki i wzywania o pomoc nikt nie przy-

był. Nieszczęśliwa ostatkiem sił wyskoczyła na podwórko i poczęła tarzać się w śniegu. Dopiero wówczas sąsiedzi zauważyli i pośpieszyli z pomocą, uratować żyłą jednak Siemieniukowej nie zdołano. Niemal żywcem spłonęła.

Troki.

AKCJA DOŻYWIANIA BIEDNYCH DZIECI.

Dożywianie dzieci w Trokach rozwija się pomyślnie. Dowódcą 22 Baonu zorganizowano przy szkole pow. dożywianie w takim zakresie, że obejmuje wszystkie biedne dzieci. A jest ich spora garstka, bo sięga 160. Dożywianie odbywa się codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt. Uruchomienie tej placówki jest nowym dowodem, jak Baon „Nowe-Troki” współdziała w akcji niesienia pomocy miejscowej ludności.

DZIAŁALNOŚĆ ZW. STRZELECKIEGO.

Zarząd Komp. Zw. Strzel. w Trokach rozwija się silnie pracą na swym terenie. W Trokach posiada świetlicę, w której odbywają się odczyty z przyczynami w każdej srode i niedziele. Udział w odczytach biorą nie tylko członkowie Z. S. ale i ludność miejscowa. W niedziele są podawane aktualne wiadomości z gazet. Kto ma brak czasu i funduszu na czasopisma, a interesuje się obecnym życiem państwowym i gospodarczym, ma możliwość poznać na tych pogadankach. Stali duży frekwencja do oznaka, że jest potrzebna taka forma pracy. Orkiestra 22 Baonu urozmaica program niedzielny.

W Grzegorzewie Zarząd zorganizował nowy pododdział, który dzięki p. Kureczowi rozwija się pomyślnie. Posiada już świetlicę. Stan członków czynnych dosiada do 60.

Obecnie jest w stadium organizowania nowego pododdziału w Ludwinowie. Praca przygotowawcza już ukończona. Należy przypuścić, że dobre chęci inicjatorów tej placówki osiągnęły zamierzony cel.

Niech te fakty świadczą o tem, że praca Zarządu Z. S. w Trokach jest na właściwej drodze.

Nadto należy dodać, że strzelcy brali udział spontanicznie w manifestacji z okazji uchwalenia nowej Konstytucji. Kongo

Turmont.

Z K. P. W.

Mamy znowu możliwość zanotowania przejawów pracy kulturalno-oświatowej na naszym, zabitym deskami od świata, terenie, w której prym wiodą dzielni kolejarze. W dniu 11 b. m. z okazji zakończenia Roku Jubileuszowego 1900-lecia śmierci P. Jezusa została urządzona akademja, podczas której oprócz przemówień, połączone chóry KPW i Kościelny pod wprawną batutę członka zarządu KPW p. Cybulskiego Józefa, wykonywały udanie szereg pieśni religijnych, następnie również kilka pieśni religijnych wykonał chór szkolny, prowadzony przez p. Bejnara Mieczysława. Wieczorem połączone kilka amatorskie KPW i miejscowego Oddziału Związku Strzeleckiego przeżywały masę piętnastych sił trudności, odegrali dramat religijny w 6-tych odsłonach p. t. „Zwycięstwo Prawdy”. Wykonanie, kostiumy i dekoracje nie budziły żadnych zastrzeżeń wśród licznie zebranych widzów, gorąco oklaskujących wykonańców po każdym zapadnięciu kurtyny. Na podkreślenie zasługuje bardzo efektywne wyglądające dekoracje pomysłu kapewiaka p. Goltubieckiego Juliana, wykonane przez niego samego z p. Bejnarem M., oraz pracą tegoż Goltubieckiego, czuwającego nad całością. W końcu zamierzony należy, iż kapewiacy miejscowi nie śpią i wszędzie gdzie tylko nadarzy się okazja poświęcają swą pracę i zdolności. tutejszy.

Wypadek w Hollywood.

Mary Tom Blackwood, amerykańska artystka filmowa, bujająca się na linie zwisającej nad jeziorem ze swą przyjaciółką, Miss Wing, uległa „wypadkowi”. Skapała się i zraniła piękny nos. — Rana niegroźna.

Warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1934-35 na obszarze województw wileńskiego i nowogródzkiego.

Onegdaj zakończyła swe prace Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, powołana Rozporządzeniem Ministra Opieki Społ. z dn. 13 stycznia 1934 r., celem ustalenia warunków pracy i płacy rolnych na rok 1934-35 na obszarze woj. wileńskiego i nowogródzkiego. Komisji przewodniczył z ramienia Ministerstwa Opieki Społ. Okr. Insp. Pracy inż. B. Leszczyński.

Nowa umowa składa się z zasadniczych trzech części:

Część I ustala warunki pracy i płacy ordynaryjnej.

Część II ustala warunki pracy i płacy stołowników.

Część III normuje warunki pracy i płacy rzemieślników.

Rok służbowy zaczyna się od dnia 1-go kwietnia 1934 r., a kończy się 31-go marca 1935 r. Obie strony obowiązują 3 miesięczny termin wypowiedzenia pracy, a mianowicie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1934 r. Właściciel. Niewypowiedzenie „indywidualnej umowy o pracę w oznaczonym terminie, Rozwiązanie umowy na rok następuje. Rozwiązanie umowy wyłącznie na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej, lub też wyroku sądu państwowego według kompetencji. Nowa umowa ustala tabelę godzin pracy, uzależnioną od wykonywanej pracy, z uwzględnieniem pół roku.

Art. 11 pkt. d mówi, że „na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby pracownicy ordynaryjni obowiązani są do pracy poza określonym tabelą czasem, lecz za wynagrodzeniem osobnym po 30 gr. za godzinę”. Praca w dni święteczne, ustawą oznaczonych, może być wykonywana tylko za obopólną zgodą i wynagrodzeniem po 35 gr. za godzinę.

Pensje i ordynaryjne fernali, parobków, stróżów, pastuchów i polowych na rok służ-

bowy 1934-35 wahać się w granicach od 96 zł. oraz ordynaryjnie 12 kwintali do 65 zł. i ordynaryjnie 11 kwintali.

Pensje otrzymują ordynaryjnie kwartalnie zdołu.

Pozatem ordynaryjnie otrzymuje 36 i pół aków ziemi, oraz na prawo trzymać jedną krowę z przychowkiem. Dostaje również mieszkanie, opał, oraz pomieszczenie dla trzody chlewniej.

W razie śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymywać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynaryjnej i t. p. Pozatem każdemu pracownikowi przysługuje 12 dni urlopu w dni nieświęteczne.

Jeżeli chodzi o wynagrodzenie stołowników, to jest ono inne niż ordynaryjne. Uzalednia się ono od grupy do której stołownik należy, od powiatu względnie gminy w której mieszka, oraz od miesięcy zimowych, czy też letnich.

Wynagrodzenie to waha się od 9 do 21 zł. miesięcznie, które otrzymują stołownicy zdołu. Poza placą w gotówce otrzymują oni jeszcze wspólne mieszkanie, oraz całkowite utrzymanie.

Najlepsze warunki pracy i płacy otrzymali na podstawie tej nowej umowy rzemieślnicy ci folwarczni, których pensja wynosi co najmniej dwukrotną pensję ordynaryjną plus ordynaryjnie w tej wysokości co ordynaryjnie, oraz 44 art. ziemi.

Całość nowej umowy, ustalającej warunki pracy i płacy na rok służbowy 1934-35, uwzględnia w szerokich granicach warunki gospodarcze, globalne i klimatyczne poszczególnych powiatów województw wileńskiego i nowogródzkiego, oraz bierze pod uwagę powołujące się klęski nieurodzaju, zwłaszcza w półn. pow. woj. wileń., stwarzając w ten sposób możliwe najbardziej dogodne warunki pracy i płacy dla pracowników, oraz dla pracodawców rolnych. (v)

Wyrok w procesie p. R. Harta.

Wczoraj został ogłoszony wyrok w sprawie p. Rubina Harta, oskarżonego o zniesławienie w druku p. dr. Adolfa Hirscherberga. Sąd jednoosobowy uznał oskarżonego za winnego i skazał go na 6 miesięcy aresztu z zawieszaniem warunkowym na 3 lata, na 2 tysiące złotych grzywny oraz na zwrot kosztów procesu. Sąd w motywach podał, że

oskarżony nie udowodnił na przewodzie sądowym ani jednego z zarzutów stawianych w artykule „Frimorgn” (w).

Sprawa b. „hromadowców”

Do zaaresztowanych w Mińsku b. b. posłów z „Hromady”-i „Zmahańnia” przybywa jeszcze jedno nazwisko — b. posła F. Wołyńca. Jak donosi wileńska prasa białoruska, Wołyńiec siedział w nowym więzieniu przy ul. Sowieckiej, t. zw. „Amerykance”. Pod wpływem badania i wytoczonych mu oskarżeń podobno zwarował.

Wśród aresztowanych znajduje się również przybyły do Mińska w drodze wymiany więźniów politycznych w r. 1932 zabójca Huryna, Kłinciewicz. Huryn był komunistą, potem zaś zdradził swą partię i figurował w procesie „Hromady” w Wilnie jako jeden z świadków, którego zeznania miały najbardziej obciążać podsądnych. Kłinciewicz otrzymał zadanie od swych przełożonych zabić Huryna, czego też dokonał w jednej z piwiarni przy ul. Jagiellońskiej w Wilnie w czasie procesu Hromady. (f).

Len wileński zdobywa rynki zagraniczne.

W ostatnich tygodniach wileńscy eksporterzy lnu zawarli kilka korzystnych transakcji z importami francuskimi, angielskimi i belgijskimi. Do państw tych skierowano przez Łotwę kilka wagonów lnu, wileńskiego, który na rynkach zagranicznych jest taksony wysoko.

Sprawa eksmisyj.

Starania organizacji o przedłużenie moratorium mieszkaniowego dla mieszkań 1 i 2-izbowych na okres miesięcy letnich uwiecznionych, jak słyhać pomyślnym wynikiem.

Jak wiadomo, ochrona mieszkaniowa bez robotnych zasadniczo upływa z dniem 1 kwietnia r. b. Właściciele domów w przewidywanym przedłużeniu moratorium wszelkie obecne starania o ograniczenie ulg przy eksmisjach. M. in. właściciele domów dają do cofnięcia moratorium z chwilą uzyskania przez bezrobotnych pracy względnie nieprzyjęcia przez niego ofiarowanej mu przez Fundusz Pracy lub inną instytucję.

Oflary.

Na wezwanie braci Czyszkowskich na głód nie dzieci Wileńszczyzny T. E. z. 5.

Niagara w okowach lodu.

Tegoroczne mrozy na północy Stanów Zjednoczonych, niemotowane od lat 50, sprawiły, że nawet największy wodospad świata, Niagara, zamarł, spowity w okowy lodowe.

ty, że nawet największy wodospad świata, Niagara, zamarł, spowity w okowy lodowe.

Ujęcie szajki zuchwałych bandytów - grasujących w pow. mołodziezańskim i wilejskim

Przed tygodniem władze policyjne zostały zadziwione śmiałym napadem rabunkowym, który miał miejsce w kol. Kacmarz pow. mołodzieńskiego. Lupa bandytów stały się pieniądze i wartościowe rzeczy należące do rodziny Kisielów.

Rodzina Kisielów, składająca się z 60-letniej Agaty i dwóch jej synów Łukasza i Eljasza z których pierwszy był żonaty, służyła w okolicy, jako b. zamożna. Krytycznego dnia, kiedy wieczorem w mieszkaniu znajdowała się matka z 13-letnim pastuchem Janem Gilem, do domu podjechały sanie, zaprzężone w rasowego konia. W saniach znajdowały się 3 osoby. Jeden z przybyłych

uzbrojony w rewolwer z elektryczną lampką w ręku skierował się do mieszkania Kisielów pozostawiając dwóch kolegów w saniach. Widocznie bandyci byli dobrze obeznani z miejscowymi warunkami i wiedzieli, że synów Kisielów nie ma w domu, jeżeli do ataku na mieszkanie skierowali jednego z synów. Po sterczeniu starszuszki i pastucha, których zamknęto w komórkę, całe mieszkanie zostało splundrowane. Bandyci zabrali 240 zł, 20 rb. w złocie i stare banknoty rosjskie na sumę około 1000 rubli. Po zaim zabrano z mieszkania inne cenne rzeczy. Odjeżdżając zaś bandyci przycepiili do swoich saní konia z zaprzęgiem Kisielów.

KURJER SPORTOWY

Pożegnanie płk. Wendy.

W Magistracie pod przewodnictwem p. prezydenta dr. W. Maleszewskiego odbyła się onegdaj konferencja wyłonionego Komitetu, który zastanawiał się nad szczegółami pożegnania płk. Z. Wendy, który obecnie przybywa w Wilnie.

Płk. Wenda zostaje już n. p. prze-

Estończycy milczą.

Do dzisiejszego dnia Wil. Okr. Zw. Bokserski nie otrzymał jeszcze potwierdzenia wysłanego pisma.

Estończycy nie śpieszą jakoś z powiadomieniem czy przyjadą ostatecznie do Wilna, czy też nie.

Weźmy z drugiej strony iż kontrak towarzyszą oni na 6 kwietnia mecz z Łódź.

Codziennie oczekiwane jest nadejście listu z Tallina, który rozwiąże nie-

niesiony do Warszawy. Zorganizowana nie więc uroczystego pożegnania jest aktualna.

Następne zebranie Komitetu, które odbędzie się 23 b. m. w Magistracie o godz. 18 określi już zapewne dzień uroczystości.

pewną sytuację co do mającego się odbyć meczu.

Mecz projektowany jest na 25 marca. Wileńskie usilnie trenują by wyjść honorowo z walki. Jakoby trenować również zaczął Wojtkiewicz, który po wrócił znowu do Wilna.

Z chwilą otrzymania pisma z Tallina natychmiast ułożony zostanie skład reprezentacyjny Wilna.

Królowa Sjamu jako tenisistka.

Królowa Sjamu pod pseudonimem „Madame R. B.” bierze obecnie udział w turnieju tenisowym Country-Club w Monte Carlo. Na zdjęciu — egzotyczna królowa ze swym partnerem, słynnym tenisistą angielskim Beny Austinem.

ZEBRANIE DZIENNIKARZY SPORTOWYCH.

Dziś o godz. 20 w enkierni Sztalla przy ul. Wielkiej odbędzie się zebranie Zarządu Wil. Okr. Zw. Dzien. i Publicystów Sportowych.

Na zebraniu omawiane będą sprawy związane z mającą się odbyć w sobotę konferencją sportową w radio pod tyt. „Czarna Kawa Sportowa”.

TRENING PIŁKARZY PRZED MECZEM POLSKA — CZECHOSŁOWACJA.

Już w najbliższą niedzielę odbędzie się w Krakowie pierwszy mecz treningowy przed meczem o mistrzostwo świata z Czechosłowacją. Wal-

czyć będą dwa zespoły A i B. Udział wezmą z Pogoni Alpański, Niechciol, Matjas, z Polonii Bułanow, z Legii Nawrot, Szaller, Cebulak, Martyna, z ŁKS. Król, z Cracovii Pajak, Lasota, Mysiak, Maleczyk, Szumier, z Wisły Artur, Pychowski, Kollarczykowie, Jezierski, z Garbarni Wileńskich, Rieszner, Smoczek, Pázurek.

NOWE WŁADZE K. S. „DRUKARZ”.

W niedzielę dnia 11 marca b. r. odbyło się Walne Zebranie K. S. „Drukarz”, na którym wybrano nowy zarząd składający się z następujących osób:

Prezes — p. Adamski Władysław. I Wice-prezes — p. Bajbajkow Stanisław. II Wice-prezes — p. Wasilewski Józef. Skarbnik — p. Markuszewski Z. Sekretarz — p. Babicz Z. Gospodarz — p. Drozdowicz W. Członkowie Zarządu: p. Sokoliński H. i p. Pawluć Jan.

TAJEMNICZA PODROŻ NURMIEGO.

Paavo Nurmi, największy biegacz wszystkich czasów, wrócił ostatnio z dłuższej podróży zagranicznej, której celem był Parv. Nurmi przyznaje o powody podróży oświadczył, że wyjechał w celach kuracyjnych. W kółach sportowych Finlandii odnosi się jednak b. sceptycznie co tego oświadczenia. Powszechnie przypuszczają, że Nurmi prowadził w Paryżu rokowania z Ladoumague'm w sprawie przystąpienia do jego klubu — cyrku.

NOWINKI RADJOWE.

Z DZIEDZINY PEDAGOGIKI.

Współpraca domu i szkoły w dziele wychowania młodzieży jest jednym z naczelnych zagadnień społecznych. Omówi je dzisiaj w środę o godz. 16.40 p. Jadwiga Wołkowska Piotrowiczowa, opierając się na wytycznych reformy szkolnej i postulatach literatury pedagogicznej.

FORTEPIAN PRZED MIKROFONEM.

W środę o godz. 15.40 w ramach recitalu fortepianowego z Warszawy wystąpi młoda pianistka p. E. Melmanówna, która wykona program złożony z utworów Chopina, Michałowskiego, Glucka i in.

TRZECIA TRANSMISJA Z MEDJOLANU.

W najbliższy czwartek o godz. 20.57 wstąpił stkie rozgłoszenie polskie transmisyj z opery „La Scala” koncert poświęcony twórczości Palestriny, którego scharakteryzuje w specjalnej pogadance dr. słuchaczów polskich dr. Zdzisław Jachimecki. W wykonaniu koncertu biorą udział chór i orkiestra symfoniczna opery medjolańskiej.

Zaradna.

— Poco przynosisz tę konewkę? — Zbiła mi się solniczka. Wypalam tu sól.

Najpoważniejszą spółdzielczą Instytucją bankową w Polsce jest

Centralna Kasa Spółek Rolniczych

Istniejąca od roku 1909 i działająca na całym obszarze Rzeczypospolitej.

C. KASA daje całkowitą pewność zwrotu wkładów i NAJWYŻSZE OPROCENTOWANIE; zużytkowuje wkłady z wielką korzyścią dla interesów kraju, gdyż wspiera kredytowo najliczniejszą rzeszę wytwórców — drobnych rolników, a temsamem łagodzi skutki kryzysu rolniczego

SKŁADAJĄC SWE OSZCZĘDNOŚCI W CENTRALNEJ KASIE OTRZYMUJEMY NIETYLKO KORZYŚĆ DLA SIEBIE, ALE SŁUŻYMY TAKŻE I SPRAWIE PUBLICZNEJ.

OSZCZĘDZAJ W CENTRALNEJ KASIE!

WILNO, MICKIEWICZA 28, TEL. 13-65.

